

Heinrich Rahn

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne, I. U. D. &
Prof. Omnes, & singulos Cives Academicos sedulo hortatur, ut Festum
Sanctorum Angelorum Rite, ac religiose celebrent**

Rostochii: Kilius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn733980813>

Druck Freier Zugang

T. 512.

—

1651. Mich.

~~A-1256.~~

PROGRAMMA

Quò

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HENRICVS RAHNE,

J. U. D. & Prof.

Omnes, & singulos Cives Aca-

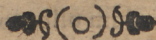
demicos sedulo

hortatur,

ut

FESTUM
SANCTORUM
ANGELORUM

Rite, ac religioſe celebrent.

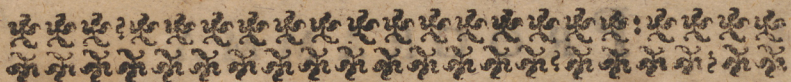
ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

Anno M. DC. LI,

M. 1256

Illuxit rursus festus ille dies anniversarius, quò illustrium angelorum renovare memoriam suscepta, & solennis religio instituit. Hanc ipsam nos quoque, Cives Academici, qui literarum, & sapientiae studia tractamus, libenter repetimus, vel ideo maxime, quòd nostro ordini puras illas mentes prae ceteris impense semper favere; rejectos autem spiritus nulli magis iratos esse, aut nocere, multis argumentis novimus. Si ergo cuiquam ulli, certè nobis praecipue incumbit hoc tempore aeterno gentis humanae genitori ardentia vota facere, & pro fidei angelorum operà meritam gratiam iustis honoribus, & memori mente persolvere, tum quantum in nobis est, & nosmet, & quoscunque; alios excitare, ut hos sectentur, illos fugiant; hos diligant, illos detestentur, cumque maturè cognoverint, oderint perpetuò. In terrarum olim principe urbe ad tria isthæc verba: *Hannibal ad portas*, tota est commota civitas, ira quidem, ut omnes cives maximi, minimi, nemine uno excepto, etiam imbellis aetas in arma ruerent, deique suâ, suorumque salute, nec non incolumitate, vigilarent. Non Hannibal nobis, aut humanus aliquis hostis imminet, sed longè illò audacior, fortior, & impudentior, rex inferorum, tenebrarum princeps; qui furit audaciâ, scelus anhelat, qui flammam, ferrumque nobis omnibus minitatur, ac pestem animis, & corporibus nostris nefariè molitur. Tanti hostis incursionibus cum maxime nos impares summus rector animadverteret, haut dedignatus est, quæ ipsius infinita benignitas, custodes nobis adungere, malorum omnium *antagonistas*, qui tutorum instar nostri curam haberent, nosque fortiter protegerent, & omni periculo liberarent. Admirandum sanè beneficium, quod omnem intelligentiam longissime superat, nedum ullius ornatu dicendi, aut copiâ satis explicari queat. Cujus profectò tanta est magnitudo, & praestantia, ut illi etiam, qui Deum, & divina opera quasi per transennam tantum inspexerunt, eam agnoverint, eique bonas felicitates, suamque incolumitatem gratis animis acceptam tulerint. Homerus suis heroum principibus, & antesignanis, Ulyssi, Agamemnoni, ac reliquis deos adiungit, discriminum, ac periculorum socios, & perpetuos actionum, vitaeque antistites. Divinus autem Plato siderum, sphaerarumque; animos nominans

sine

sine dubitatione angelos intelligit, quos summâ virtute à Deo donatos affirmat, ita quidem, ut ejus visione simul gaudere, & facili negotiô, sine ulla sollicitudine hæc inferiora gubernare valeant. Apud Justinum Senonibûs Gallis, Brennô duce, templum Delphicum oppugnantibûs, sacerdotes ejus templi juvenem ipsis supra humanum modum insignis pulcritudinis obviam processisse gloriantur, cujus ope, ac præsentia infinita illa manus, quæ paulò antè fiduciâ virium etiam adversus deos contendebat, prorsus debilitata sit, ac extincta. Ejusdem autoris testimoniô, Crotoniensibûs, & Locris pugnantibûs in horum cornibus duo juvenes diverso à ceteris armorum habitu, eximiâ magnitudine, & albis equis, & coccineis paludamentis pugnare visi sunt, sicq; præclara parva est victoria. Quin & Turcæ hodie quâlibet à nostris institutis abhorrentes, Deum angelorum uti ministeriô, & Gabrielem horum principem Mahometi scelerato ipsorum vati apparuisse, eumq; in horum celi deduxisse, ac quâplurima circa res divinas edocuisse, hoc quâquam falsò perhibent. Talia, & id genus plura homines extranei spissâ quidem caligine obfuscata, cum veritate tamen ex parte consentanea differunt. Quantò sapius nos immensum hoc Dei meritum suspicimus, rectioresq; de angelis tenemus sententias, qui remotô, quod dicitur, velô res divinas contemplamur, & omnia, quæ ad ipsorum naturam, munus, ac dignationem attinent, scripturâ interprete, planissimè cognitum, perspectumq; habemus. Ac principiô quidem omnes spiritûs à Deo esse conditos magnus ille ejusdem candidatus Moses haut obscure indicat, quando celos esse perfectos, & terram, eorumq; omnes copias significat. Copiarum autem nomine angelos appellari gravibûs sacri codicis judiciis haut difficulter probatur. Sunt præterea maximis donibus exornati, quippe incorrupti, molis corporeæ prorsus expertes, & vel hoc nomine divinæ naturæ proximi; adhæc puri, nec non florentes, quanti quanti innocentia exempla, quibûs nihil sanctius, nihil integrius, adeò, ut ab omnibus rebus creatis reliquis longissimè suô meritô efferri queant. Tantâ dignitate conspicui non diu splendorem suum multi eorum obtinuerunt, sed sponte ab autore suo deficientes omni felicitate punctô temporis exciderunt, itaq; omnibûs ornamentis, ac præsidii stabilitatis, & perfectionis suæ perditis cunctam honestatem amiserunt, eiq; beatis illis sedibus deturbati, & de gradu quasi dejecti æterno scelere sunt damnati. Tam horrendi discidii causam explicatiùs æternæ tabulæ quidem non

declarant; nos tamen, qui præclarè novimus, quòd iusta iudicia Deus
 faciat, iustas roget sententias, nullò sanè negotiò colligimus, invidiosâ
 nefarii facinoris atrocitate sese eos obstrinxisse, quibus tam gravis pœna
 divinò sit iudiciò constituta. Perspicuam hujus facti rationem, & quasi
 majoribus theatris propositam, & omnibus notam iterum, ac sæpius
 exponere, bonorum pace, nobis liceat, his præsertim moribûs, quibûs
 vera fere pietas prorsus profligata, & non simulata numinis reverentia
 sublata est ex oculis. Mores, ac vitam cujusq; Deus spectat; ex hisce o-
 mnes judicat, pœnas, & præmia cuiq; sua constituit. Personarum ra-
 tionem nullam habet; quin apud omnes nationes, qui eum metuit, is
 ei est acceptus; contrâ, quisquis ipsum spernit, hunc æternùm abdicit,
 ac contemnit. Celebrata est literis, & annalium memoriâ illa Ægyptii
 regis, quem Nabuchodonosorem quidam existimant, statua, cui hæc
 inscripta fuere verba: Εἰς ἐπέ τῆς θεῶν δυνάμεως. Planè geminam
 in hac sublimium spirituum notione, ac iudicio Deus fecit statuam, in
 quam acriter, attentoq; animò singuli semper intuentes unam hanc
 rem habere præcipuam disceremus, ipsum vereri, atq; metuere, & ejus
 legibus, ac voluntati morem gerere. Si enim angelos tantâ præstantes
 excellentiâ, qui suam originem non retinuerunt, sed domicilium suum
 reliquerunt, ad iudicium æternis vinculis sub tenebris servandos curavit;
 nobis certè nequaquam est parsurus, si ejus dominatum relinquere,
 eumq; aspernari, & negligere in animum induxerimus. Ceterùm,
 quemadmodum in horum repudiatione summam severitatem,
 DEUS adhibuit: ita mansuetudinem, & clementiam suam, iis, in-
 veritate qui perstiterunt, copiosè & abundanter declaravit. Hi namq;
 beatum ævum perpetuò agunt, Deum amant ut cùm maximè, illi soli
 placere student; ejus seqvi imperium, dicto audientes esse, ac parere,
 regium, ac palmarium arbitrantur. Et ille quidem immortalis parens
 hujus universitatis crebrò suorum Spirituum utitur obsequio, non
 quòd ipse minùs sufficiat gubernando hoc imperio, aut alienâ indigeat
 opèrâ. Nullò administrò indiget aut sociò, quippe qui habet omnia, qui
 solus est, qui complet omnia; ejus infinita est potentia, qui non perfe-
 ctus est, & absolutus, sed ipsa perfectio, ipsa absolutio. Ad nostram in-
 primis utilitatem eos adhibet, ut luculentum amoris & misericordiæ mo-
 numentum nobis ob oculos ponat, & tam præsentì, & quotidianò be-
 neficiò devinctos ad amorem sui mutuum convertat Ipse nobis designa-
 vit hosce principes, qui non solum nos protegerent; sed etiam cœuegre-

gii

gii doctores, ac magistri suô exemplô prælucent quorum sanctissi-
 mam disciplinam, & instituta imitatione nos exprimentes eorum mori-
 bus nostros in omni vitâ conformaremus. Stare eos in conspectu Dei,
 Daniel; & altare Seraphos Elaias verissimos uterq; vates testantur. Quô
 ipso quid innuunt, quæso, aliud, quàm, magna cum alacritate paren-
 dum esse rectori Deo, ejus nutûs omni tempore tuendos, ejus imperata
 semper cum gaudio facienda. Idem vates testis locuples eos vidit, &
 exaudivit alium ad alium clamantes: **SANCTUS, SANCTUS,**
SANCTUS DEUS ARMIPOTENS, CUJUS GLORIA
PLENUS EST UNIVERSUS ORBIS. Eò nihil demonstrans
 aliud, quàm quod præcipuum nostrum sit studium, ut Dei laudibus, &
 prædicatione perpetuò occupemur, ei gratias omni tempore agamus,
 ejus laudes semper in ore habeamus. Quotiescunq; verò in sacris loquen-
 tes eos percipimus, nunquam non illos de rebus gravissimis sermones
 sociare, homines instituere, & ad Deum, & celum deducere; dubios
 confirmare; afflictos consolari deprehendimus. Quàm graviter
 incomparabilem virginem de nativitate filii DEI magnus ejusdem
 legatus instituit. Quàm accuratè summa orbis imperia Danieli vati de-
 pingit angelus, eiq; plurima de liberatione Judæorum, nec non adventu
 filii Dei significat. Hòc ipsò sanè nihil aliud indignant, à terrenis nugis
 avocandos esse animos, cogitanda celestia; DEI admiranda opera
 divulganda, hæc docenda, hæc mente volvenda, hæc linguis, & vocibus
 extollenda. His talibus in præsentibus anniversariis sacris nos recreare,
 eaq; ad animum sedulo revocare, angelis doctoribus, haut immeritò de-
 beamus. Nam & perfectius nos officium docent, quàm Stoicorum illud
 decantatum *νεκρὸν ψάμα*; iùm angelorum studia propriis nobis colo-
 ribus depingunt. Quorum eisi munus latissimè patet, tamen hic pro-
 lixiùs explanari propositi nostri ratio non permittit. Sed hoc unicum
 maximè omnium ad fidei nostræ, amorisq; in Deum confirmationem,
 tum nostram consolationem facit, quod & antè aliquoties memoravi-
 mus, & heic iterum cum lubentia proponimus, nimirum excellentes hos
 heròes nostris præcipuè usibus esse destinatos, nos ipsorum fidei unicè
 esse commendatos, quos magnà curâ servant, atq; tueantur. Ecquâ
 autem horâ, momentove ipsorum in nos claudi benignitatem sentimus,
 aut amicitiam? Nobis optimè cupiunt, & ex animo bene volunt. Pro
 nobis curant, pro nobis excubias agunt. Nostras vias omni in ætate
 dirigunt, & ne aut algeamus, aut uspiam cadamus, aut perfringamus

aliquid miris modis sollicitantur. Horum præfidiò tuti in omni ætate nullam cladem accepimus, imò, si veritatem dicere volumus, varios, miseròsq; casus evitavimus. Haut in præsentia collibitum est in istud calamitatum bellicarum mare descendere, quod paucis annis antè, quasi communis proluvies, aut magna aquæ vis patriam nostram involvit, & submerfit. Nam & longum foret, & fortè latà jam pace nobis reddità, inauspicatum summa tantùm capita istius percerere angustia, quæ si quis ordine instituat explicare,

————— *Libyci velit æqvoris idem*

Discere, quàm multa Zephyrò jactentur arena.

Quot, quæso, nostrorum civium, aut propinqvorum in tam miserabili tot civitatum, pagorum excidiò, agrorum vastatione, & regionum direptione misere perierunt; alii pestilentia, nonnulli flammâ, & igne; quidam morore animi extincti; pars cruentis mucronibûs confecti, aut missilibûs glandibûs trajecti; alii in solitudine, & paludibus, in silvarum additis, ferarumq; latebris, & cubilibus luctantem spiritum effuderunt. Ex acerbis illis casibus, quos homines non solum, sed etiam agri, & rura, urbiumq; & pagorum tecta luxerunt, nos evasimus. Nos in præsentem diem vivi agimus, mente integrâ, sanò corpore, re salvâ. Aversi sumus à bona mente, imò illâ, quâ fruimur, indigni luce, ac spiritu, si tantum meritum aut nostræ prudentiæ, aut humanis opibus ascribimus. DEUS est, qui nos servavit: Ipse est misericordiæ, quòd non absumti sumus. Ipse est, qui misit angelos suos, qui nos circummunierunt, & tanquam Lothum ex ardore eduxerunt, inq; tuto collocarunt. Ille est, qui plèno æqvatu, curribusq; igneis, ut quondam pium vatem, nos, nostramq; circumdedit familiam, ne quid sinistra nobis eveniret. Ipse est qui adhuc hodie nos tuetur, angelosq; suos allegat, qui nos etiam somnò impeditos, circumstant, mille à nobis infortunia, quæ in horas impendent, — præsentemq; intentant omnia mortem, depellant, & contra impuros istos spiritûs, principatûs, ac potestates, mundi potentes tenebrarum hujus seculi, spiritûs malitiæ, qui sunt in celestibus, protegant, & defendant. Quamobrem, si quicquam in nobis est reliquum non modò pietatis, sed etiam sanæ mentis, nec toto vitæ tempore, summo tantorum exercituum duci Deo grates hac causa dignas habere, nedum solenni hoc tempore cessabimus. Et quoniam perduellem nostrum, Orci principem nunquam quiescere non ignoramus, quin vitæ nostræ conti-

continenter insidias paret, & aliud ex alio malum ferat, Deo toto pe-
ctore supplicamus, nunquam ut angelorum nos præsidio destituat, quò
horum auxilio freti adverso tempore animosè resistere, omnes malorum
incurSIONES fortiter sustinere, ac repellere, deniq; confectis omnibùs
triumphum agere, pulcerrimeq; stare possimus. Ceterùm tanti voti
compotes ut reddamur, angelorumq; jugi consociatione gaudemus,
non mediocris adhibenda est cura, & diligentia. Neq; enim quibusvis
aggregantur promiscuè, aut in quorumlibet sese consuetudinem
insinuant; sed eorum tantùm, qui cum moribus ipsorum, & natu-
ra maximè congruant, & in quibus quasi lumen aliquod probi-
tatis, & virtutum prospiciunt. Summè igitur nobis opus est, ut inter
nos, & tam candidas mentes perpetua voluntatum, studiorum, senten-
tiarumq; sit consensio, in quo omnem amicitiae vim esse positam rectè
egregius orator statuit. Sed quanam sint earum studia, & voluntates,
jam antè paucis declaravimus; quasi sigillarim exprimamus, absolutam
in ipsis virtutum omnium imaginem, & simulacrum videbimus, & mi-
rabimur. Excitemur tantis autoribùs, ad eorumq; similitudinem, sobriè,
innocenter, & castè ætatem transigamus. Nemini graves, omnibus æ-
qui, ac faciles. Religionis maximè sanctitatem amplectamur, noxiasq;
cupiditates, & nostram ipsorummet voluntatem repudiemus. Perni-
ciosus enim error est, imò hostis nostri detestanda circumscriptio, libi-
dini, & peccato in amicitia Dei, & angelorum patere licentiam. Ac vos
præcipuè studiosi juvenes, quà ætate, & viriditate semper apparue-
runt angeli, (id quòd mirabilem quoq; eorum amorem in vobis exci-
tare debet) ipsos imitami, eorumq; studia totà mente sectamini.
Tam generosos contubernales latò, atq; obsequenti animò accipite,
neve eos aut dictò, aut factò offendite. Egregiè, ut omnia Romanus
Sapiens ait in aurea epistola: *Sic fac omnia, tanquam spectet ali-
quis. Prodest sine dubio custodem sibi imposuisse, & habere,
quem respicias, quem interesse cogitationibus tuis iudices. Aut
Cato illa sit, aut Scipio, aut Lælius.* Hanc repudiamus sapientis
consilium; sed illorum, quos proponit non multùm moramur præsen-
tiam. Actiores sanè coryphæi vobis astant, quorum tanta perspicien-
tia, ut neq; noctis vos obcurare tenebræ, nec ulla domus, aut parietes
vos abscondere, aut clàm habere poterint. Hi gravissimi morum sunt
censores, qui nihil vobis adula buntur, nihil excusabunt, aut colora-
bunt;

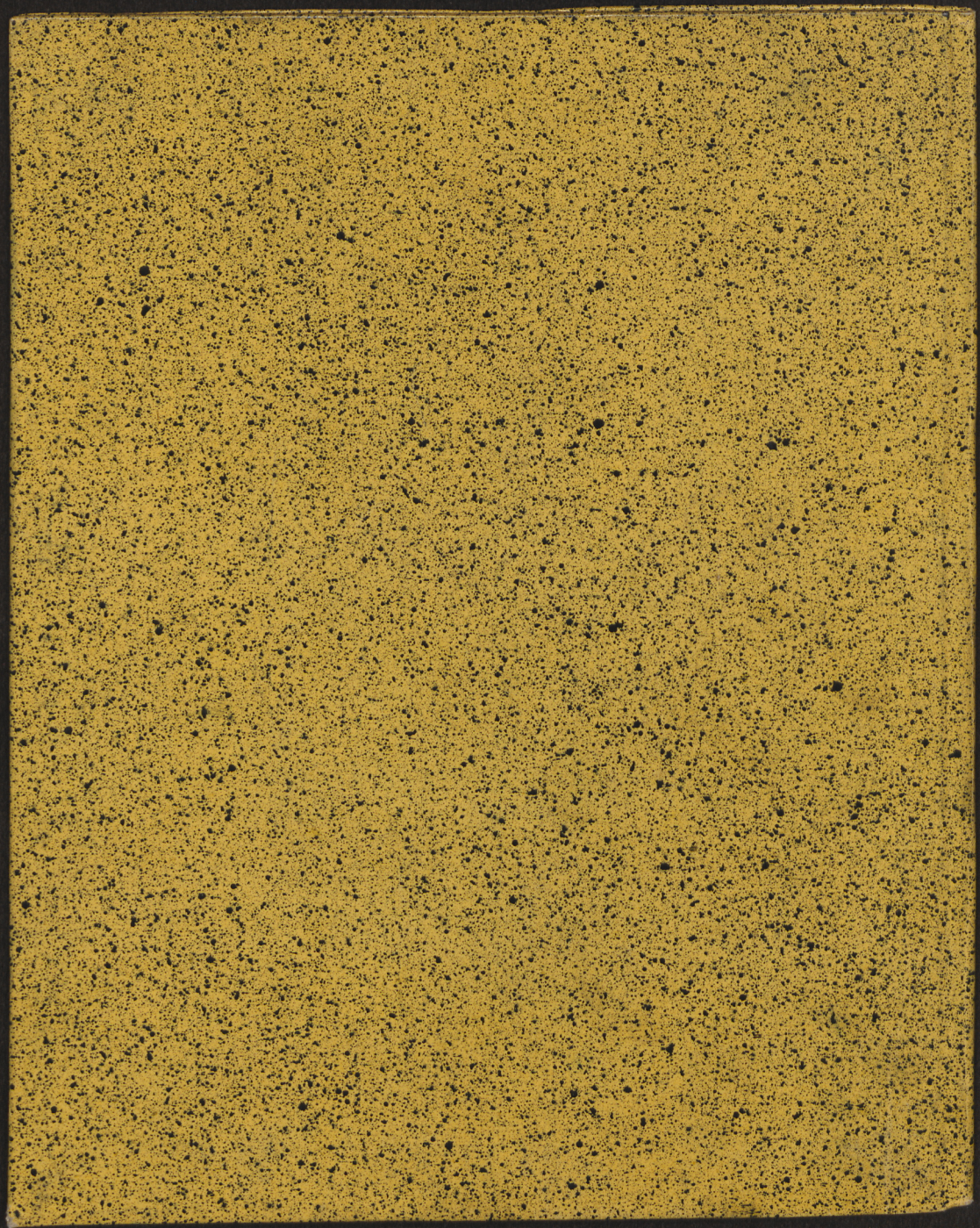
bunt; quin si quid immoderatè, libidinose, aut turpiter admiseritis, & vestigio vos prodent, adq; Deum causam deferens, eiq; subscriberent, ubi severissime judicantur, diligentissimeq; judicantur omnia, utpote, *Εουλαϊς εν ὁρῶναις*. Horum igitur presentiam suspicientes omnem in posterum abdicate petulantiam, dictorum, factorumq; lasciviam abjicite, cunctasq; ejusmodi sordes eluite. Quid si feceritis, DEUS vos amabit, angeli vobiscum suavissime, amanissimeq; vivent; & tandem nos singulos, quæ summa est, votorum, & desiderii nostri, discedentes ex hoc hospitio læti, lubentesq; comitabuntur, nosq; transferent in illa *ἀναινα* piorum Concilia, quæ dulcissimâ nomenclatione Abrahami gremium scriptura nominat, ubi Deum sine fine videbimus, sine fastidio amabimus, sine fatigatione laudabimus, & quod ratum esse jubeat carissimus Servator noster JESUS CHRISTUS, perpetuò triumphabimus. In Academ. Rostoch. P. P. Ipso die, Michaeli Archangelo sacrò.

continenter insidias paret, & aliud ex alio
 store supplicamus, nunquam ut angelorum
 horum auxilio freti adverso tempore animos
 incursiones fortiter sustinere, ac repellere,
 triumphum agere, pulcerrimeq; stare possi-
 compotes ut reddamur, angelorumq; jugi
 non mediocris adhibenda est cura, & diliger
 aggregantur promiscue, aut in quorum
 insinuant; sed eorum tantum, qui cum n-
 ra maxime congruunt, & in quibus qu-
 tatis, & virtutum prospiciunt. Summe igit-
 nos, & tam candidas mentes perpetua volun-
 tiarumq; sit consensus, in quo omnem amic-
 egregius orator statuit. Sed quam sint e-
 jam ante paucis declaravimus; quas si sigillar-
 in ipsis virtutum omnium imaginem, & sim-
 rabimur. Excitemur tantis autoribus, ad eor-
 innocenter, & caste aetatem transigamus.
 qui, ac faciles. Religionis maxime sanctitat-
 cupiditates, & nostram ipsorummet volun-
 ciosus enim error est, imò hostis nostri dete-
 dini, & peccato in amicitia Dei, & angeloru-
 præcipue studiosi juvenes, quâ aetate, &
 runt angeli, (id quod mirabilem quoque, eor-
 tare debet) ipsos imitami, eorumq; stu-
 Tam generosos contubernales lætò, atque ol-
 neve eos aut dictò, aut factò offendite. Eg-
 Sapiens ait in aurea epistola: *Sic fac omnia*
quæ vis. Prodest sine dubio custodem sibi i-
quem respicias, quem interesse cogitari
Cato ille sit, aut Scipio, aut Lælius. E-
 consilium; sed illorum, quos proponit non
 tiam. Actiores sanè coryphæi vobis astant
 tia, ut neq; noctis vos obscurare tenebræ, ne
 vos abscondere, aut clam habere poterint.
 censores, qui nihil vobis adulabuntur, nih-

Deo toto pe-
 cessit, quò
 es malorum
 tis omnibus
 m tanti voti
 gaudeamus,
 m quibusvis
 asvetudinem
 m, & natu-
 vod probi-
 st, ut inter-
 om, senten-
 ositam rectè
 voluntates,
 absolutam
 mus, & mi-
 nem, sobrie,
 omnibus æ-
 ur, noxiasq;
 us. Perni-
 criptio, libi-
 am. Ac vos
 er apparue-
 vobis exci-
 e sectamini.
 accipite,
 a Romanus
 better ali-
 habere,
 dices. Aut
 us sapientis
 nur presen-
 perspicien-
 aut parietes
 norum sunt
 aut colora-
 bunt;

